

Til lovforslag nr. L 284. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 12. juni 1992.

Betænkning

over

Forslag til lov om forældreorlovsydelse

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af arbejdsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et mindretal inden for flertallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) ser aktiveeringsforliget som en landvinding på afgørende punkter. Især er det vigtigt, at der gennemføres udvidet adgang til orlov med dagpenge til uddannelse og pasning af småbørn, og at der gives midler til kommunerne til fremskyndelse af nødvendig øget indsats inden for ældreomsorg og børnepasning, så service kan forbedres og ventelister nedbringes.

På denne baggrund er det efter Socialdemokratiets opfattelse også acceptabelt, at man i en halvandet års forsøgsperiode bryder med en række principper i arbejdsmarkedspolitikken, men vel at mærke kun gør det, hvor deltagelse i forsøgene er frivillige både for den ledige og arbejdsgiveren.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd vurderer, at forligets samlede virkning i 1993 kan være, at over 30.000 flere end ellers får plads på arbejdsmarkedet. Dette er efter Socialdemokratiets opfattelse et mere realistisk skøn end regeringens.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at børn er forældrenes ansvar. Med denne grundsætning for øje har Fremskridtspartiet formuleret sin familierpolitik. Konsekvensen af, at børn er forældrenes, er naturligvis, at det også er forældrene, som må bære det fulde økonomiske ansvar for børnene. De senere års mange statsindgreb over for børnefamilierne med tilskudsordninger, offentlige »tilbud« osv. er med til at skabe et afhængighedsforhold mellem børnefamilierne og staten. Det er en helt bevidst udvikling fra socialistisk side. Socialister har den opfattelse, at børn er samfundets, og at staten derfor som magtapparat skal varetage børns og børnefamiliers interesser. Når tilskud og andre »goder« på linie med narkotika har gjort børnefamilierne afhængige af statsmagten, har politikerne opnået sikkerhed for genvalg, og de mange offentligt ansatte har opnået sikkerhed for fortsat beskæftigelse.

Dette lovforslag betyder indførelsen af endnu stærkere »narkotika« til børnefamilierne og skaber derved endnu større afhængighed af staten. Fremskridtspartiet skal advare mod lovforslaget og stemmer derfor imod det.

Ændringsforslag

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af FP):

Til § 4

1) *Stk. 1* affattes således: